

Z. S.

Z działalności Sekcji Historii Nauki Międzynarodowej Unii Historii i Filozofii Nauki

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 8/3, 470-471

1963

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

budowanych jednostek jest reprezentowana modelami. Historyka budownictwa okrętowego zapewne zainteresują oryginalne projekty jednostek wykonanych przez polskich konstruktorów w okresie międzywojennym, trudno dziś dostępne publikacje techniczne z tych czasów, dokładnie wykonane rekonstrukcje statku pasażerskiego „Chrobry” i drobnicowca „Rozewie” oraz zabytkowy model fregaty wykonany w XVIII w.

Józef Kuszewski

MEDAL TYSIĄCLECIA GÓRNICTWA POLSKIEGO

Państwowa Rada Górnictwa na plenarnym posiedzeniu inauguracyjnym obchody Tysiąclecia Państwa Polskiego przez górnictwo (3 IX 1960 w Tarnowskich Górach) podjęła m. in. następującą uchwałę: „Państwowa Rada Górnictwa w porozumieniu z Ogólnopolskim Komitetem Frontu Jedności Narodu postanawia, że znaczenie i godność górnictwa w dziejach Polski należy upamiętnić wybiciem medalu Tysiąclecia Górnictwa Polskiego”.

Uchwała ta została zrealizowana. W Mennicy Państwowej w Warszawie wybito medal, którego projekt opracował artysta-plastyk Wojciech Kubiczek. Medal ma średnicę 70 mm, a grubość 4 mm. Na obwodzie jego awersu znajduje się napis: „Górnictwo w 1000-lecie Państwa Polskiego”. Na polu ograniczonym tym napisem umieszczone są herby miast związanych z górnictwem: Wieliczki, Bytomia, Olkusza, Katowic i Dąbrowy Górniczej. Na obwodzie rewersu napis zawiera nazwy najważniejszych metali i surowców mineralnych występujących na ziemiach polskich. Wewnątrz napisu znajdują się herby miast: Kowar, Kielc, Legnicy, Tarnowskich Gór i Krosna.

Zostały wybite medale złote, srebrne i brązowe.

J. J.

KRONIKA ZAGRANICZNA

Z DZIAŁALNOŚCI SEKCJI HISTORII NAUKI MIĘDZYNARODOWEJ UNII HISTORII I FILOZOFII NAUKI

W czasie obrad X Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki w Ithace i Filadelfii w sierpniu-wrześniu 1962 r. odbyły się dwa posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sekcji Historii Nauki Międzynarodowej Unii Historii i Filozofii Nauki oraz zebrania komisji naukowych.

W obradach Zgromadzenia Ogólnego Sekcji Historii Nauki brali udział przedstawiciele 22 krajów; Polskę reprezentowali prof. B. Suchodolski i prof. E. Olszewski. Sprawozdanie z działalności za okres 1959—1962 złożyli: przewodniczący Sekcji prof. V. Ronchi, sekretarz generalny, prof. R. Taton i skarbnik, prof. D. A. Wittop-Koning. W ciągu 3-lecia odbyło się 9 sympozjów naukowych organizowanych bądź przez samą Sekcję, bądź pod jej patronatem przez poszczególne grupy narodowe. Wyniki obrad są wydawane drukiem. W latach 1959—1962 Sekcja opublikowała *Akta IX Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki*¹ (Barcelona—Madryd 1959),

¹ Por. notatkę bibliograficzną w nrze 3/1961 „Kwartalnika”.

referaty z kolokwium w Royaumont, poświęconemu historii nauki XVI wieku (1957 r.) oraz referaty z kolokwium we Florencji poświęconemu dziejom nauk przyrodniczych, chemii i farmacji w latach 1650—1850 (1960 r.). Ponadto wydano 10 numerów czasopisma „Archives Internationales d'Histoire des Sciences” (nr 48—57).

Prof. Taton złożył sprawozdanie ze współpracy Sekcji Historii Nauki z Sekcją Filozofii Nauki oraz z Międzynarodową Radą Unii Naukowych. Powiadomił również, że komisje naukowe Sekcji będą miały sekretarzy, co powinno ułatwić ich pracę oraz przypomniał o konieczności utrzymywania stałego kontaktu z władzami Sekcji i przesyłania informacji o działalności naukowej i organizacyjnej grup narodowych oraz propozycji w sprawie podejmowania nowych prac lub uaktywnienia już prowadzonych itd.

Na posiedzeniu Zgromadzenia w poczet nowych członków Międzynarodowej Unii Historii i Filozofii Nauki przyjęto Anglię i Austrię; obecnie więc 29 krajów jest członkami Unii.

Zgromadzenie Ogólne powołało władze Sekcji Historii Nauki na nowy okres trzyletni (1962—1965). Przewodniczącym został ponownie prof. Vasco Ronchi (Włochy), wiceprzewodniczącymi — prof. I. B. Cohen (St. Zjednoczone) i prof. A. T. Grigorian (ZSRR), skarbnikiem — prof. D. A. Wittop-Koning (Holandia), sekretarzem generalnym — prof. R. Taton (Francja).

Na zakończenie obrad prof. B. Suchodolski złożył wstępną propozycję zorganizowania w Polsce XI Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki. Zgromadzenie Ogólne projekt ten zaakceptowało i zobowiązało Polską Grupę Narodową do powiadomienia władz Sekcji o uzyskaniu od władz Polskiej Akademii Nauk zgody na zorganizowanie Kongresu we wrześniu 1965 r.

Zebrań komisji naukowych Sekcji odbywały się w przerwach obrad X Kongresu: 28 sierpnia zebrała się Komisja Bibliograficzna (prowadził wiceprzewodniczący prof. I. B. Cohen), 30 sierpnia — Komisja Dokumentacji (prowadził przewodniczący prof. W. Zubow), 29 sierpnia — Komisja Nauczania (prowadził przewodniczący prof. M. Clagget), 30 sierpnia — Komisja Instrumentów Naukowych (obradom przewodniczył prof. B. Suchodolski), 29 sierpnia — Komisja Wydawnicza (przewodniczył prof. V. Ronchi). Do wszystkich komisji naukowych wchodzi przedstawiciele Polski: do Bibliograficznej — prof. A. Birkenmajer, Nauczania Historii Nauki — prof. E. Olszewski i prof. B. Suchodolski, Instrumentów Naukowych — prof. B. Suchodolski i dr T. Przyppkowski, Dokumentacji — mgr Z. Skubała, Wydawniczej — prof. W. Voisé.

Z. S.

BADANIA NAUKOWE W SZWAJCARII

(16 czerwca do 18 grudnia 1962)

Na badania archiwalno-biblioteczne w Szwajcarii (Bazylea, Zurych) wyjechałem na wniosek kierownictwa Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN w ramach pomocy stypendialnej udzielonej Polsce przez Fundację Forda. Celem wyjazdu było: 1) przeprowadzenie kwerendy źródłowej i zapoznanie się z nowszą oraz niedostępną w kraju literaturą dotyczącą Erazma z Rotterdamu i rozwoju erazmianizmu, 2) zebranie materiałów do przygotowywanej pracy o metodologii badań naukowych w XVII w., w szczególności o zagadnieniach syntezy i encyklopedii nauk, 3) zaznajomienie z aktualnym stanem badań nad historią kultury i nauk społecznych w dobie Odrodzenia i Baroku oraz dziejami uniwersytetów w tym okresie, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowych kontaktów Uniwersytetu Krakowskiego.